

ادامه ی بحث اَسْمَاءِ مَنْصُوبٍ :

مفعول مطلق :

مصدر منصوبی است که بعد از فاعل خود قرار می گیرد تا آن را تأکید کرده و یا نوع یا عدد آن را بیان کند.

بنابراین مفعول مطلق به سه قسم تقسیم می شود :

۱. تأکیدی : عامل خود را تأکید می کند؛ مانند : وَ تَسِيرَ الْجِبَالِ سَيْرًا.
۲. نوعی^۱ : نوع عامل را بیان می کند؛ مانند : فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ.
۳. عددی : عدد عامل را بیان می کند؛ مانند : الزَّائِيَةُ وَالزَّائِي فَاجِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ.

---

^۱ . البتّه باید توجه داشت که مفعول مطلق نوعی به دو صورت استعمال می شود : ۱ . همراه با صفت . ۲ . همراه مضافٌ إليه .